

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије здравствене неге

Назив предмета: Медицинска биохемија

Наставник: Андрејевић Н. Љиљана, Катанић Н. Јасмина, Станков М. Кармен, Ђебовић Н. Татјана

Статус предмета: обавезан

Број ЕСПБ: 4

Услов: -

Циљ предмета

Циљ наставе из медицинске биохемије је да омогући студентима стицање основних знања из медицинске биохемије неопходних за успешно праћење даљих студија и за боље разумевање физиолошких и патолошких процеса у организму. Поред тога, да пружи преглед основних биохемијских метода које се користе у медицинској биохемији.

Исход предмета

Познавање основних биохемијских конституената људског организма. Познавање општих метаболичких путева, биоенергетике, регулационих механизама и њиховог значаја за нормалан метаболизам. Правилно узимање биолошког материјала за биохемијске анализе. Правилно чување и транспорт биолошких узорака. Начин коришћења поједињих аналитичких поступака и апарату у биохемијској лабораторији. Коришћење резултата биохемијских анализа у дијагностичком поступку, нормалне и референтне вредности, мерне единице. Испитивање метаболизма најважнијих састојака организма на основу мерења у биолошким узорцима.

Садржај предмета

Теоријска настава

1. Увод у биохемију.
2. Вода као биолошки солвент и биомолекул. Аминокиселине.
3. Пептиди. Протеини – структура, особине, класификација.
4. Хемопротеиди – хемоглобин, миоглобин и цитохроми.
5. Нуклеинске киселине. Општа структура: базе, нуклеозиди, нуклеотиди. ДНК, РНК, структура и функција.
6. Угљени хидрати – структура, особине, класификација.
7. Липиди, масне киселине, прости и сложени липиди.
8. Фосфолипиди и биолошке мембрane, транспортни процеси.
9. Глико, липо и фосфопротеини.
10. Ензими – структура, особине, механизам катализе. Кинетика ензимске реакције, фактори утицаја, активација, инхибиција. Коензими и витамини. Изоензими, дијагностички значај.
11. Биоенергетика – термодинамика, егзергоне и ендергоне реакције. Хемијске везе богате енергијом. Биолошке оксидације. ЕТС митохондрија, синтеза АТП-а.
12. Варење и метаболизам угљених хидрата. Гликолиза. Оксидативна декарбоксилација прувата, Krebs-ов циклус.
13. Варење и метаболизам масти, бета оксидација масних киселина.
14. Варење и метаболизам протеина. Метаболизам аминокиселина. Уреогенеза.
15. Метаболизам нуклеинских киселина – транскрипција, синтеза иРНК.
16. Протеосинтеза.
17. Хормони, класификација, механизам дејства. Хормони тироиде.
18. Хормони сржи надбубрежне жлезде, адреналин, норадреналин, допамин.
19. Хормони панкреаса, инсулин и глукагон.
20. Хормони коре надбубрежне жлезде, глуко и минералокортикоиди.
21. Биохемија крви и еритроцита.

Практична настава

1. Циљ практичне наставе. Кратак преглед програма наставе. Провера поузданости биохемијских метода. Упознавање са радом у биохемијској лабораторији. Стаклено посуђе, инструменти. Мерење запремине. Пипетирање, стаклене и аутоматске пипете.
2. Фотометрија – принципи Lambert-Beer-овог закона. Екстинкција и моларни екстинкциони коефицијент. Слепа проба. Стандардни раствор. Колориметар и спектрофотометар. Апсорpcionи спектар. Примена фотометрије. Колориметријско одређивање концентрације помоћу моларног екстинкционог коефицијента, стандардног раствора и калибрационе криве. Одређивање фактора пропорционалности.
3. Квантитативно одређивање концентрације протеина у крви – преглед методологије. Квантитативно одређивање концентрације протеина у крвној плазми. Фракције серумских протеина, А/Г индекс. Изоловање фибриногена из крвне плазме.
4. Квантитативно одређивање глукозе у крви – преглед методологије. Одређивање глукозе концентрације глукозе у плазми. Полариметрија – принципи Biot-овог закона. Одређивање специфичног угла скретања равни поларизоване светlostи за глукозу. Квантитативно одређивање глукозе у урину полариметријски.
5. Квалитативно доказивање ензимске активности α -амилазе у саливи. Принципи квантитативног мерења активности ензима. Одређивање иницијалне брзине ензимске реакције. Одређивање активности ензима.
6. Изоензими – дефиниција, особине, значај познавања изоензимског профила у дијагностици. Витамини и коензими. Квантитативно одређивање витамина Ц у урину.
7. Метаболизам протеина. Метаболизам аминокиселина. Уреогенеза.
8. Квантитативно одређивање урее у крвној плазми.
9. Метаболизам гвожђа и хемоглобина.
10. Квантитативно одређивање хемоглобина и гвожђа.
11. Квалитативне анализе жучних боја. Значај познавања метаболизма жучних боја.

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ НОВИ САД

Доказивање директног и индиректног билирубина у серуму. Доказивање билирубина, уробилиногена и уробилина у урину. 10. Метаболизам минерала. Квантитативно одређивање укупног калцијума и фосфата у крвој плазми.

Литература

Обавезна

1. Ђебовић Т. и сар. Биохемија за студенте Здравствене неге. Медицински факултет Нови Сад, 2015.
2. Борота Ј. и сар. Практикум медицинске биохемије и хемије. Медицински факултет, Нови Сад, 2015.

Број часова активне наставе

Теоријска настава: 30

Практична настава: 30

Методе извођења наставе

Предавања за велике и мање групе уз употребу мултимедијалних дидактичких средстава. Тестови за проверу знања.

Практични рад: самостално извођење биохемијских анализа и интерпретација добијених резултата

Оцена знања (максимални број поена 100)

Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	8	писмени испит	-
практична настава	12	практични испит	15
колоквијум-и	25	усмени испит	40
семинар-и	-		